

ב. מועט המחזיק את המרובה

מטעם ראש אכ"א. במטח זכר ללי של צה"ל, יצא מכתב התנצלות אל רביעית מועדון התיאטרון, לאחר שקצין היגוד ראשי ניסה להפסיק באמצע, בעת הצגה לחיילים, את הופעתה שנראתה לו סרת טעם ומעליבה. הרביעיה מסרה את מכתב ההתנצלות לפרסום בעיתונים והסכימה, לאחר שקיבלה את הפיצוי המוסרי ביד רחבה מאוד, לראות את התקרית כמחוסלת.

בכך לכאורה בא הכל על מקומו בשלום, מכל הענין כולו נשאר רק מסמך ההתנצלות של ראש אכ"א, אך דא עקא שמסמך זה, אם כי הוא בא לסיים פרשה, מהווה בכל זאת פרשה בפני עצמה.

מכתב ההתנצלות זה אינו רב מידות, אך הוא מועט המחזיק את המרובה. הן מצד מה שיש בו והן מצד מה שאין בו.

ראשית כל חובה לציין כי מרוב הגינות התנצלותית, שהיא מידה טובה כשלעצמה, אין בו במכתב זה אף מלה אהה על תוסר הטעם המשווע שהרביעיה טרחה להפגין אותו לפני החיילים שמילאו את האולם. לעומת זאת יש ויש בו במכתב הבעת צער על אופן תגובתו של קצין הנוף ראשי.

על רקע טעמה המיוחד של הרביעיה הרביעיה יש לו לגינות פומביה, שאלוף-משנה זאב אהרן זכה בו, טעם מיוחד שבמיוחד, שכן לעניות דעתנו יותר משראוי להצטרף על אותה תגובה שנפלה מטעם ראש אכ"א, יש אולי להצטרף על כך שתגובה זו נשארה בודדת באולם ההצגה ואיש מן הקצינים שהיו ודאי באו זה אולם לא סיפן את עצמו, יחד עם קצין היגוד ראשי, במחאה ובנסיון להגביל את חירות הרוח

של הרביעיה על אף משטרנו הדימוקראטי האוסר הגבלה כזאת. אבל אם כך, ואם כך — לא תוכחה פומבית זו שבמכתב היא עיקר. כבודו של אלוף-משנה זאב אהרן נעלה עליה, אף שהיא נש"לחה מעל לראשו כשי לרביעיה.

אלא שחזן מזה יש בו באוהו מכתב עוד משוה. חברי הרביעיה מקבלים בו הבטחה נאמנה שאותו מקרה מצער אינו מעיד על יחסו של צה"ל או על יחסו של אלוף-משנה זאב אהרן אל להקתם. ובי כן, מה שנוגע ליחסו של זאב אהרן יתכן כי מן הנימוס האמתית היה להניח ענין זה לו לעצמו ולא לדבר בשמו. אך מה ששייך ליחסו של צה"ל נדמה לי כי לעתים רחוקות ביותר, ורק בהזדמנויות לא שכיחות באמת, הופע יחסו של צבא-ההגנה לישראל, ככלל, לגבי אישים או מוסדות. בעצם איני זוכר מקרה כזה. על כל פנים אין ספק כי זו הפעם הראשונה (ונקוה — גם האחרונה) שעולה על הפרק הבעת יחס של צבא-ההגנה לישראל אל להקת של מועדון לילה.

הרחבנו את הדיבור על מכתב זה כדי למהול ברוב-דברים את הטעם הרע שהוא השאיר בפי רבים, וכדי להוסיף ולומר לאלוף-משנה זאב אהרן כי אין איש בארץ שלא יראה מבעד לאותה פיסת נייר את שפע ההוקרה המגיעה לו. גם מצה"ל, בימים אלה שבהם מלאו לו ששים, כל מוקיריו ומעריציו של זאב, — נקרא לו כאן בשמו המבוטא ברגשי תודה בשפתי רבים כל כך שקיבלו שירה ותורה מפיו — הפכו את כעסם למקרא האגרת זנ"ל לתוספת על רגשי הכבוד והידידות שלבם רוחש לו. אם יש עוד מקום לתוספה כזאת,